

de fleste Medlemmer, der ret ville betragte denne Sag. Stilles Balget virkelig imellem Formue- og Leilighedsstat og reen Indkomstskat, som den her foreligger for Kjøbenhavn, skulde vi ikke blot for Kjøbenhavn men for hele Landet vælge, hvad vi ville have, troer jeg, at det dog vil være den almindelige Mening, at man skal vogte sig for at gaae bort fra denne Formue- og Leilighedsstat. Man kan finde, at der er Vanskeligheder ved, at den ikke er tilstrækkelig udviklet, at det er en noget raa Form, her foreligger, men hvad selve Grundprincippet, Grundvolden angaaer, troer jeg ganske vist, at ligesom det efter Sagens Natur er en ganske anderledes retfærdig Skat, saaledes er det i Virkeligheden en mere practisk Skat — jeg vil ikke sige den ubestemte Formue- og Leilighedsstat, men en nærmere bestemt Formue- og Leilighedsstat — end den rene Indkomstskat. Jeg skal ikke dvæle videre ved Retfærdigheden; de Indvendinger, der ere gjorte, naar jeg for har talt om Formue- og Indkomstskatten, have ikke været rettede mod Princippet; man har fra forskjellige Sider indrømmet mig, at det er en Fremtidstank, at det principmæssigt kunde være rigtigt. Men man meente, at det var mindre practisk, at det i Udførelsen vilde stille sig vanskeligt; men naar man ret undersøger Sagen, hvor er da i Virkeligheden de største practiske Vanskeligheder? Hvad er det practisk Letteste for de fleste Steder af Landet at ansætte, enten Formue og Indkomst af personlig Virksomhed eller reen theoretisk Indkomstskat. For en stor By kan det gaae med Indkomstskat; hvis der alene var Tale om, hvad der fremtidig skulde gjælde for Kjøbenhavn, vilde jeg ikke finde Anledning til at modsætte mig, hvad der er Grundprinciperne her. Saalænge vi ikke høre stærkere Røster fra selve Kjøbenhavn, skulde jeg ikke forlange saa store Forandringer, men bliver der Spørgsmaal ikke om enkelte store Byer, men om hele Landet, naar man tillige tager Hensyn til Forholdene i Sognecommunerne og de mindre Kjøbstæder, saa skal jeg ikke nægte, at jeg, saalænge fra at finde Indkomstskatten practisk der, endogsaa mener, at den, naar den skulde udføres paa rette Maade der, næsten er ganske umulig.

Ganske anderledes er det, hvor der er Tale om Formue. Hvad er lettest i mindre Kredse at anslaae Folk til? Er det ikke langt lettere at vide, hvad Formue en Mand har, end hvilke Indkomster han har, og har man ikke, navnlig naar man vil gaae lidt omhyggeligere frem, end man hidtil er gaaet i forstævnte Henseende, noget ganske anderledes Sikkert at holde sig til? Naar man f. Ex. vil gaae ind paa Taxation af de faste Eiendomme, hvad der svarer til de Hjælpeidler, man som sagt overalt i andre Lande under de forskjelligste Former af Indkomstskatten er gaaet til, saa har man en ganske overordentlig Garanti og en meget nem Fremgangsmaade, idet de fleste Folk ville, at deres Eiendomme skulle være høit anslaaede, og snarere ere tilbøjelige til at stille Værdien høiere end til at unddrage Staten en Indtægt deraf. Tager man altsaa Taxationen af Eiendommene med hvad dertil hører og afforter Skatten i, hvad der hviler paa disse Eiendomme som Prioriteter og forskjellige Udgifter, saa har man allerede der aldeles sikkert, fast og nemt en ikke ubetydelig Deel af Formuemassen. Jeg skal foreløbig ikke gaae videre ind paa anden Afkortning, som der selv ved Communeaffatter kunde blive Tale om — en saadan stoder paa visse Vanskeligheder, men er dog ikke umulig — Afkortning ved offentlige Kasser af Dividender af Actier, Renter, Lønninger osv.; især naar man indrettede Systemet med nogenlunde Omhyggelighed, er en saadan Afkortning ikke ganske umulig. Men dertil kommer, at gaaer man over til tage Formuen med, saa er det langt lettere at behandle Indkomsten af personlig Virksomhed; thi naar man sikker sig, at man faaer Noget af det, der repræsenterer den væsentlige Deel af Indkomsten, saa kan man uden stor Fare være meget human, hvad den personlige Virksomhed angaaer, og give Bømpelser, som der vanskeligt kan være Tale om, naar al Indkomst behandles paa samme Maade, saa er der neppe Fare for at give betydelig Nedsættelse ved den personlige Virksomhed helst for Hustru og Børn, tillige for ret at følge Formue- og Leilighedsprincippet, for ikke at forandre dette Princip, der er det sande, naar det ret betragtes. Det